

τελείσθη, και έγνωσποίησαν εις τον αυτοκράτορα, ότι η βολταική στήλη, ην είχε διατάξει ήτο έν πλήρει ενεργεία. Ο Ναπολέων έπορεύθη εις τό χημείον διά να κρίνη περί τών άποτελεσμάτων της. Ενώ δε τῷ έλάουν περί της γύσεως της παραγομένης διά της συναφής δύο μετάλλων, μέ την ταχύτητα ήτις έχαρκτηρίζον όλας αυτού τάς πράξεις, και πριν ή τις προφθάση να τον ειδοποιήση, έθεσε την άκραν του σιδηρού νήματος, του άγωγού της στήλης, υπό την γλώσσαν, και έλαβε κύπκον όστις έστέρησε αυτόν σχεδόν παντός αίσθήματος. Συνελθών έξηλθε του χημείου χωρίς να προφέρη ούδέ λέξιν, και ούδέποτε έπαήλθεν έκτοτε έπ' αυτού του άντικειμένου.

άντιζηλία μεταξύ αυτού και των χημικών Γάλλων ως προς την ανακάλυψιν του Ιωδίου. Κατηγορήθη ότι λαθραίως είχε υπεξαίρει παρ' άλλων σοφών, την ουσίαν, ήτις άποτελεί τό άντικείμενον της έρεύνης και τών πειραμάτων των, και ότι, προλαβών, είχε ώρα ληθθί εκ του άποτελέσματος τών εργασιών των.

Άφιγείς εις Παρισίους την 28 Σεπτεμβρίου, έζήτησε πάραυτα να ίδη τον Κ. Ampère, τον μόνον άνδρα της Γαλλίας όστις, ως έλεγεν, ήν εις κατάστασιν να εκτιμήση τάς ανακαλύψεις του. Τῷ όντι, όΚ. Ampère είχε ομολογήσει, ότι ό Δαίβυ ήτο ό έπιστημότερος χημικός εξ όσων έως τότε είχαν φανή. Την 30 έπετελέθη τό μουσειόν, διέτρεξεν κατεσκευσμένως την σιάν

Όυμφρέϊος Δαίβυ.

Μετα παρέλευσιν πενταετίας, ό Όυμφρέϊος Δαίβυ, όνομασθεϊς Ιππότης πρῶ του αντιβασιλεύοντος ήγε μόνος, και εις πλούσιον έλθών γάμον, προς δε και της θέσεως του καθηγητου παραιτηθείς, συνεπεία τών τιμών ών άπελάμβανε, επηλόμησε να έπισκεφθί την Γαλιάν, και έλαβε παρῶ του Ναπολέοντος την άδειαν να έλθη εις Παρισίους. Η άφιξις του συνεκίνησεν αληθώς τον έπιστημονικόν κόσμον. Ο Δαίβυ, αν και ήρρεσκετο εις τάς τιμάς, ας άπέδιδον εις την μεγαλοφυίαν του, έπροσποιείτο όμως ότι έμενεν αδιάφορος, ώθησε την υπερηράνειαν μέχρι ματαιότητος, και προσέβαλε άνδρας έπισημοτάτους, δικαίως άκολούθως παραιοθεντάς. Προς τοίς άλλοις έλαβε χώραν ζωηρά

του Λούβρου, και φθάς, εις τό άκρον της αίθούσης, άνέκραξεν, « Μοναδική συλλογή ώρειών πλαισίων! (cadres) Ο δθηγός αυτού, όστις ήτο Άγγλος τις φίλος του, τον εκράτησεν ενώπιον της Μεταμορφώσεως του Ραφαήλου, και έπροσπάθησε να διεγείρη τον θαυμασμόν του υπέρ του άριστουργήματος. « Ναι, ναι χαίρω πολύ διότι τό είδον. » Τόσον μόνον άπήντησε, και διήλθε χωρίς να σταματήσει ποσώς. Ουδ' ή άργαία γλυπτική συνεκίνησεν αυτόν ποσώς μόνον εις τή, θείαν Άντινού του Αιγυπτίου, γεγλυμμένον έπ' αλαβάστρου, είπε, « Τί λαμπρός σταλακίτης! »

Τήν έπιούσαν έπισκέφθη τό ζωολογικόν Μουσειόν, και έπαρουσιάσθη εις τον Βωκελίαν. Έπιστρέφων έ-